

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771560829536.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Trøste mig igen met din hielp/ oc en frimodig Aand opholde mig.

Store ting beder ieg om min HERRE/ Thi du est en stor Konge oc HERRE offuer alle Land/ Oc en mechtig Gud
190

offuer alle Guder/ Huo der beder deg om smaa gaffuer/ hand gør dig wret. Smaa oc foracteltge gaffuer ere de legemlige oc forgenglige ting/ Men store oc kaastelige gaffuer ere alle Aandelige oc legemlige ting. Tag Aanden oc Sielen fra || legemet/ huad bliffuer der da andet igen end støff oc skugge? Huad er der for en skilsmisse imellem kød oc Aand/ andet end imellem legemet oc skuggen/ Der faar huo der beder dig om legemlige gaffuer/ hand beder om smaa oc foractelige ting/ Men huo der beder om aandelige gaffuer/ Hand beder om store oc kaastelige ting/ Men den beder paa det høyste/ som beder om din trøst oc hielp. Men huo er din hielpis trøst anden end vor salighed Jesus Christus din kære Søn. Hand er sandelige Gud oc Menniske/ Ja verdsens hielpere oc det euige lifff. Huor faare skulde icke ieg nu bede aff dig/ du Miskundelige Fader/ saadan || en trofast hielpere oc Salighed som du haffuer hen giffuit i kaarsens død for mig/ du haffuer skenckt mig hannem aff Naaden/ Huor faare vilde ieg skamme mig at bede dig om den samme/ det er en stor wsigelige gaffue/ Jeg er den icke verd/ Men dig bør at giffue saadane store oc herlige gaffuer. For saadan Wsigelig Miskundheds oc Barmhiertigheds skyld gaar ieg trøstelige til dig oc siger. Trøste mig igen met din hielp/ oc ophold mig met en frimodig Aand: Huilken Søn beder sin Fader om Brød/ oc hand biuder hannem en Sten der faar? Oc der som hand beder om en Fisk/ Oc hand biuder hannem || en Hugorm for Fischen? Eller den som beder om it æg/ at hand biuder hannem en Scorpion der for? Der som nu Fedrene/ som ere onde oc Syndere/ kunde giffue deris børn gode gaffuer/ huor meget mere skalt du Himmelske Fader/ du som est god aff art/ kunde giffue dem/ den Hellig Aand/ som dig bede. See/ din Søn er kommen igen aff fremmede Land. Hand er iammerfuld oc bedrøffuit/ oc beder aff dig Troens Fisk. Thi lige som Fischen er skiuld i Vandet/ saa er ocsaa Troen om de ting/ mand seer icke faar øyen. Der som din fortabte Søn beder dig nu om en ret Tro/ paa det/ at hand kand glede sig i din Salighed/ || Monne du oc giffue hannem en Hugorm? Monne du oc indgyde i hannem Troens forgiffit/ som er kommen aff 191

den gamle helffuedis Hugorm? det vere langt fra. Jeg beder dig min HERRE om Haabens æg/ Thi lige som mand haaber sig/ at faa en kylling aff æget/ saa hielp mig oc saa ved haabet/ til din Saligheds skin/ paa det min Siælkand opholdis i denne iammerdal/ oc maatte altid glede sig i Gud min Salighed. Monne du oc giffue mig Mishaabens Scorpion for Haabens æg? paa det at lige som Scorpion stinger oc indgyder forgyffit/ at ieg ocsaa skulde bliffue stongen oc forgiffuen aff Synd? Det vere || langt fra. Jeg beder dig ocsaa min HERRE/ om din Søns Christi kierligheds Brød/ som hand deler met alle sine vdualde/ paa det at ieg kand altid glede mig i Gud min Salighed/ Monne du ocsaa ville giffue mig en Sten/ det er/ it stienhierte/ for din Guddommeligheds kierligheds Brød? Det vere langt fra/ Huor faare skulde ieg nu lenger fortøffue at bede store oc herlige gaffuer aff dig? Du est dog den/ som haffuer ved din Søn paamint oc befalet mig at bede/ lede oc bancke/ Huad kand ieg bede/ der kand vere dig kærere/ oc mig Nytteligere/ end at du trøster mig/ met din hielp/ Jeg haffuer smagt || huor sød/ HERren er/ huor læt hans byrde er/ oc huor sagtmodig hans Aag er. Jeg tencker vel der paa huor stor en Fred oc rolige sind ieg haffde/ der ieg Gledde mig i HERren/ oc frydede mig i Gud min Salighed. Det er oc det/ som henger mig saa hart paa/ som bedrøffuer mig saa saare. Thi ieg veed huad ieg haffuer mist/ Jeg bekender nu huor store ting ieg er berøffuit. Der faare rober ieg oc saa met stor Skraal/ Trøste mig igen met din hielp/ giff mig til bage igen/ det som ieg haffuer mist ved mine Synder/ Jeg beder dig min Gud/ giff mig naade/ ved hans fortienste/ som er ved din høyre haand/ oc || beder for oss/ paa det/ ieg kand faa ved hannem ad vide/ om du vilt vere mig naadig/ at ieg kand haffue it vist tegen intryct i mit hierte/ oc kand sige met den fromme Apostel Paulo. Jeg er kaarsfest met Christo/ men ieg leffuer/ dog nu icke ieg/ men Christus leffuer i mig/Effterdi min skrøbelighed er stor/ saa beder ieg at en Frimodig Aand vil opholde mig/ at ieg bliffuer icke fraskild fra Christo/ ved nogen fristelse eller vedermod/ oc ey heller viger fra dig/ ved 192 nogen fristelse/ oc ey heller affalder fra dig ved nogen martyr eller plage. Thi min styrke er meget skrøbelig at ieg skulde stride met den gamle helffuedis Hugorm || oc vinde Seyr. Den hellige Petrus haffuer giffuit mig tilkende/ huor skrøbelig min natur er/ hand saa Christum din Søn/ oc omgick met hannem/ Hand saa hans Herlighed paa det hellige Bierg/ oc smagte hans sødhed/ den tid hand bleff forklaret faar hannem/ oc hørde faderens røst aff Himmelen/ Oc huad skal ieg meget sige/ hand saa met sine øyen/ Christi store vnderlige Gerninger. Ja hand gjorde oc selff ved Christi krafft/ store vnderlige Gerninger. Hand hørde daglige met sine øern hans søde predicken/ hand gick paa haffuit met sine Fødder/ hand haffde saadan en brendendis Tro/ || Hand berømmede sig at hand vilde gaa i død oc fenxel met Christo/ Oc der hannem bleff til kende giffuit at hand skulde forsuere hannem tre gonge/ vilde hand det icke Tro/ hand trøstede sig/ paa sin styrcke/ oc paa Menniskens krafft mere end paa Guds Ord. Ja der den pige traadde til hannem oc sagde. Du est oc en aff dem/ som vaare met Jesu/ da bleff hand forferdet oc sagde ney. Strax saa en anden pige hannem/ oc sagde/ Sandelige du est en aff dem/ da sagde hand atter Ney.

Den gode Petrus kunde icke bestaa faar de Quindfolck/ huorlunde skulde hand vere bestandig faar Konger || oc faar Tyranner? Ja der hand bleff ydermere adspurd aff dem som stode der hoss/ begynte hand at forbande sig oc suere/ at hand kende icke det Menntske/ huad mene i at hand haffuer sagt? Jeg holder saa

faare/ at hand haffuer soret ved Gud oc Mose Lou/ oc sagt/ Mene i at ieg er den Samaritans oc forførrers
Discipel/ som haffuer forstyret vor Lou? Jeg er Mosi Discipel/ men denne ved ieg icke/ hueden han er/ Deo
Gratias min gode Peder/ haffde de mere spurd dig at/ da haffde du mere forsoret/ Tusinde spørgsmals haffde
fødd aff dem mere end Titsinde forsuerelse/ Men see/ disse Spørsmal || vaare icke wden blot ord/ huad vilde
hand haffue giort/ om Jøderne haffde grebet til verie/ hand haffde sandelige fundet paa alle honde/ at hand
kunde haffue reddet sig aff deris hender ved forfueren/ 193
ved sueren oc banden/ Men den miskundelig Herre/ ansaa hannem dog met naade/ at hand bekende strax
sin synd/ oc dog turde icke gaa frem/ oc obenbarlige bekende CHRistum at vere den leffuende Guds Søn/
Thi hand vaar icke end nu stadfest met Naaden ned aff det høye/ Wden tuil haffde hand ydermere forsoret/
der som hand haffde seet Limerne oc Kaarsit for øyen/ men hand gick vd i rette || tid/ oc græd bitterlige/
offuer det obenbarede Christus sig for hannem effter sin opstandelse/ oc trøstede hannem. Alligeuel laa
hand i skiul/ for Jødernis fryct/ Hand saa Christum opfare til Himmelen/ met stor Herlighed/ hand bleff oc saa
trøstet aff Engelske siun oc ord/ dog alligeuel turde hand icke trede frem/ Hand lerde aff hans skrøbeligheds
forfaring oc haffde fundet hans skrøbelighed met Gerningen/ Der faar bider hand effter din Foriættelse/ om
den Hellig Aand/ hand kom/ oc opfylte hans hierte. Da tradde hand frem/ da begynte hand at tale oc
predicke/ da bar hand vidnesbyrd met || stor mact om vor HERres Jesu Opstandelse/ da fryctede hand sig
icke mere/ for Presthøffdinge oc for Konger/ men rosende sig i sin sorig/ oc holt Kaarsit for sin høyeste giede.
Saa beskicke nu min Gud/ at din Frimodige Aand kand opholde mig/ paa det/ at ieg kand altid trøste oc giede
mig aff din hielp/ Ellers er det mig icke mueligt/ at ieg kand bestaa for saa mange Fiender oc Fristelser/ Kød
begerer mod Aanden/ oc Aanden imod Kød/ Dieffuelen soffuer icke/ verden trycker mig/ Giff mig din
Aandes krafft/ at Tusinde falde hoss min side/ oc Ti tusinde hoss min høyre side/ at ieg kand vere || en Tro oc
bestandig vinde om din Tro. Thi der som den gode Petrus som du haffuer prydet met saa megen Naade oc
Gaffue/ saa vnderlige der hen falt/ huad skal ieg forsee mig til/ min HERre/ som icke haffuer seet din Elskelig
Søn CHRistum i sin anammede mandom/ Jeg haffuer icke smagt hans Herlighed paa Bierget/ Jeg haffuer icke
beskuet met øyen hans Guddommelige/ vnderlige Gerninger oc jertegen. Jeg haffuer icke hørt met øern hans
Salige predicken/ men ieg er en arm Syndere/ fødd i Synd/ oc kand disuer/ icke leffue wden Synd. O du 194
Miskundelige Gud/ trøste mig nu der faare/ met dit || hielp/ oc den Frimodig Aand vil opholde mig/ at ieg kand
fortøffue trolige i din tieniste/ oc endelige bliffue hoss dig.